

പള്ളികഥകൾ

മിനികഥകൾ

തൊണ്ണൂറ്റി ഒൻപത്

ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

ജോസഫച്ചൻ, ഓത്ത്ഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്. ഇതാരെയും വ്യക്തിപരമായി ഹനിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു പറയുന്നതല്ല.

അമേരിക്കയിൽ

അച്ചൻ അമേരിക്കയിൽ എന്നതാണ് ശരിയായ ശീഷ്കം. എന്നാൽ അത്രയും ദീർഘമായി എഴുതണമെന്ന് കരുതിയാണ് ഇത്രയും ചെറുതാക്കി കൊടുക്കുന്നത്.

പെറ്റു വീണപ്പോഴേ അമ്മ എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം അമ്മേരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാണ് ഫ്രാൻസിസ് വളർന്നത്. അത്രയ്ക്ക് അമ്മേരിക്കയോട് അതിയായ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു.

അയൽപക്കത്തെ ബെൻസി അമ്മാമ്മയും ഭർത്താവ് ഐസക്കും അമ്മേരിക്കയിൽ നിന്ന് അവധിക്കു വരുന്നതു കണ്ടാണ് ഓമ്മ വെച്ച നാൾ മുതൽ അയാൾ വളർന്നത്. അവിടെ നിന്നും കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്ന മുട്ടായികൾ നന്നെത്താണ് അമ്മേരിക്കയുടെ സ്വാദ് അറിഞ്ഞത്.

“മോനേ ഇത് അമ്മേരിക്കയിലെ മുട്ടായി ആണെടാ” എന്നാണ് അന്ന് അമ്മച്ചി പറഞ്ഞു കേട്ടിരുന്നത്. “എനിച്ചും അമ്മേരിക്കയിൽ പോകണം” എന്ന് വർത്തമാനപ്രായമായപ്പോൾ മുതൽ അവൻ പറയാൻ തുടങ്ങി. “എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരു കച്ചി തുരുമ്പ് തന്നെ എന്തെ അക്കരെ കടത്തിയാൽ മതി, ബാക്കി ഞാനേറ്റു” അയാൾ പലരോട് പല ആവർത്തി പറഞ്ഞു. അറബി രാജ്യത്ത് എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടു പോകാമെന്ന് പലരും പല തവണ പറഞ്ഞിട്ടും അയാൾക്ക് അതിന് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു.

ഫ്രാൻസിസ് പഠിക്കാൻ ബഹു മിടുക്കനായിരുന്നു. നല്ല ദൈവ ഭക്തിയും കഠിനാദ്ധ്വാനവും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബം കഷ്ടപ്പെട്ട് അയാളെ കോളേജിലാക്കി. ബി. എ. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവ വിളി ഉണ്ടായി. സെമിനാരിയിലെ ജീവിതം വളരെ കഷ്ടപ്പാടു നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഇടവകക്കാർ പലവിധത്തിൽ സഹായിച്ചു. ഇടവകയുടെ ഒരുനാകുമെന്നവർ ആശ്വസിച്ചു. ശെമ്മാശ്ശനായി ദീർഘകാലം നോക്കി, ഏതെങ്കിലും അമ്മേരിക്കക്കരി വന്ന് കെട്ടി കൊണ്ടു പോകുമെന്ന്.

ശെമ്മാശ്ശനായി പല പള്ളികളിലും പോയി പ്രസംഗിച്ചും പലരുടേയും പല അച്ചന്മാരുടേയും വീട്ടിൽ പോയി താമസിച്ചു. അങ്ങിനെ പ്രായമായ കുരുവിള അച്ചന്റെ വീട്ടിലും പോയി താമസിച്ചു. മെത്രാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന കുടുംബത്തിലേതാണ് കുരുവിള അച്ചൻ. പോരാത്തതിന് പഴയ തറവാട്ടുകാരും.

പുറം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന രണ്ടു പെൺപിള്ളേർ കുരുവിള അച്ചനുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ മുത്തവൾ ദീനാമ്മയ്ക്ക് ഫ്രാൻസിസ് ശെമ്മാശ്ശനെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അയാളുടെ സ്വരമാധുര്യവും ഉഗ്രൻ പ്രസംഗവും അവൾക്ക് നന്നേ ബോധിച്ചു. കറപ്പല്ലങ്കിലും കറപ്പിനോടുത്ത നിറമുള്ള അവളെ ഫ്രാൻസിസിന് അത്രയും ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും ദൈവഭക്തിയും അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമായി.

സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാൻ കുരുവിള അച്ചൻ പ്രാപ്തി ഇല്ലായിരുന്നു നല്ല സ്ത്രീധനം വാങ്ങിയേ കെട്ടു നടക്കത്തുള്ളൂ എന്ന് അയാളുടെ അമ്മയ്ക്ക് വാശി ആയിരുന്നു. “ലക്ഷങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചേ എന്റെ മകനെ കെട്ടിയ്ക്കത്തുള്ളൂയെന്ന് ആ വിധവ വിലപിച്ചു. അവസാനം നാട്ടുകാരുടേയും വീട്ടുകാരുടേയും നിബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ശെമ്മാശ്ശൻ ദീനാമ്മയെ കെട്ടി.

നോയമ്പിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ദീനാമ്മയെ തോല്പിക്കാൻ ഭൂമുഖത്തിൽ വേറെ ആരുമില്ലായിരുന്നു. അവളുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും പരമ യോഗ്യനായ ഒരാളെ ഭർത്താവായി കിട്ടിയതെന്നുള്ളത് മറ്റുള്ളവക്കൊപ്പം അവൾക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

ഫ്രാൻസിസ് വെളുത്ത നിറമുള്ള ആളല്ലായിരുന്നു. അയാളും കറുത്ത നിറമല്ലങ്കിലും കറപ്പിനോടുത്ത നിറമായിരുന്നു. അവർ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ഒരേ നിറമായിരുന്നു. അവളുടെ സ്വഭാവം അയാളെ അവളിലേക്കാകർഷിച്ചു. അയാളെ കുരുവിള അച്ചൻ ദത്തെടുത്താണ് വിവാഹം നടത്തിയത്. തമ്പുലം കുരുവിള അച്ചന്റെ വീടും സ്വത്തും എല്ലാം ഫ്രാൻസിസിന് സ്വന്തമായി. പക്ഷേ, അനുജത്തിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഫ്രാൻസിസ് ഉത്തരവാദി ആയി. കൂടാതെ കുരുവിള അച്ചന്റെ കാല ശേഷം കൊച്ചമ്മയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും അയാളെയാണ് ചുമതലക്കാരനാക്കിയത്.

ദീനാമ്മ ഉദ്യോഗക്കാരീ ആയിരുന്നു. സ്കൂളിംഗ് വിഭാഗമാണ്. പ്രായമായ മാതാപിതാക്കൾക്ക് മാത്രമല്ല ആ കുശാമത്തിലും ഉള്ളവക്കെല്ലാം അത് തുണ ആയിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് അച്ചനായി. മനോഹരമായ ആരാധന. ഹൃദയസ്സ്പർശമായ പ്രാർത്ഥനകൾ. നല്ല സ്വന്ത മാധ്യമമുള്ള ആരാധനകൾ. ഓത്ത്ഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ദാനമായി കിട്ടിയ നല്ല അച്ചൻ. അത് സമ്പുഷ്ടമായ പ്രസംഗം. പല പള്ളിക്കാരും അച്ചനെ വിളിച്ച് ആരാധന നടത്തി. അങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ ഫ്രാൻസിസ് അച്ചൻ കബ്ബാന നടത്തുന്നിടത്ത് അപ്രതീക്ഷിതമായി അമ്മേരിക്കയിലെ മെത്രാച്ചൻ ഉണ്ടായി. ഈ അച്ചനെക്കുറിച്ചും അച്ചന്റെ ആരാധനയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹവും കേട്ടിരുന്നു.

ആയിടയ്ക്ക് അമ്മേരിക്കയിൽ ഒരിടത്ത് ഒരാളെ ഈ മെത്രാച്ചൻ അച്ചനാക്കിയിരുന്നു. വർഷിച്ചൻ വിശുദ്ധ കബ്ബാന ഭംഗിയായി ചൊല്ലുമെങ്കിലും സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കാരണം ഹാഗ ആഴ്ചയിലെ ക്രമങ്ങൾ നടത്താൻ അറിയാത്തല്ലായിരുന്നു. അത് പഠിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരുനെ അന്വേഷിച്ച് നടക്കുകയായിരുന്നു. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുറ്റി. രോഗി ഇചരിച്ചതും വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും പാൽ എന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ഫ്രാൻസിസ് അച്ചന് അമ്മേരിക്കയിൽ വിസിറ്റിംഗ് വിസായിൽ വരാൻ സാധ്യമായി.

ദീനാമ്മയും ജനിച്ചപ്പോൾ മുതൽ അമ്മേരിക്കയെ സ്വപ്നം കണ്ടു കഴിയുകയായിരുന്നു. അവളുടെ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും കൊണ്ടാണ് ഈ ഭാഗ്യം ഇപ്പോൾ കിട്ടിയതെന്ന് അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് മുന്ന് ബസ് കയറിയാണ് അവൾ സഭയുടെ തന്നെ ഒരാൾപത്രയിൽ ജോലിക്കുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. വിധവായ അമ്മയേയും നോക്കി, രണ്ടു മക്കളുടെ കാര്യങ്ങളും നിറവേറ്റി വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെട്ടായിരുന്നു അവൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്.

ഫ്രാൻസിസ് അച്ചൻ ഹാഗ ആഴ്ചയിലെ ക്രമങ്ങളും മറ്റൊരാൾക്കാരും കൊച്ചച്ചനെ പഠിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. “ഇത്രയും ചെയ്തു തന്ന ദൈവം ബാക്കി കാര്യങ്ങളും ചെയ്തു തരമെന്നയാൾക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു. അമ്മേരിക്കയിലെ വേറൊരു പുതിയ പള്ളിയിലേക്ക് അച്ചനെ കൊണ്ടു പോയി. അവരുടെ പരിശ്രമഫലമായി അച്ചൻ ഇമിഗ്രന്റായി. കാലതാമസം കൂടാതെ ദീനാമ്മയും മക്കളും എത്തി. എല്ലാമായപ്പോൾ നന്ദിയില്ലാതെ ആ പള്ളിക്കാരെ തെരുവിലാക്കി ഫ്രാൻസിസ് അച്ചനും കുടുംബവും വലിയ പള്ളി നോക്കി പോയി. ആ പോക്കിൽ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട്, ഒരിക്കൽ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയെങ്കിലും അവർ ഒരിക്കലും സന്തുഷ്ടരായില്ല, കേരളത്തിലെപോലെ.

